

Львівський науково-дослідний інститут епідеміології та гігієни — науково-дослідна установа, що вивчає проблеми епідеміології та гігієни. Засн. 1940 як Львів. сан.-бактеріол. інститут, від 1944 — НДІ епідеміології, мікробіології та гігієни, від 1964 — НДІ епідеміології і мікробіології. Від 1988 — сучасна назва. 1989 до нього приєднано Львів. НДІ туберкульозу. Підпорядк. МОЗ України. У структурі Інституту — 10 лаб. (трансмисив. вірус. інфекцій, рикетсій. інфекцій, дифтерії, епідеміології, сан. мікробіології, сан. токсикології, епідеміол.-дослідницька, екол. проблем людини, біохім., імунол.), відділ епідеміології, клініки туберкульозу та неспецифіч. захворювань легень, відділ наук.-мед. інформації, консультативна спеціаліз. поліклініка фтизіопульмонол. профілю. В Інституті працюють 70 н. с., з них — 2 д-ри і 23 канд. н. Серед відомих учених — Р. Вайгль, Г. Мосінг, Г. Столмакова, Е. Турецька, К. Синяк, М. Климчук, І. Виноград, Є. Шабловська, І. Безкопильний, М. Максимович, В. Борис, Р. Кенс, Л. Миколишин, О. Костик. Основні напрями наук. досліджень: вивчення епідеміології особливо небезпеч. інфекц. захворювань, викликаних арбовірусами, рикетсіями, хвороби Лайма та інфекц. хвороб, керованих засобами специфіч. профілактики (дифтерія, правець); моніторинг природ. та антропоген. екосистем для своєчас. виявлення змін, що можуть призвести до епізоотич. та епідеміч. ускладнень, погіршен-

ня епідеміол. ситуації; розроблення й удосконалення методів діагностики та профілактики особливо небезпеч. і керованих інфекцій; встановлення мікробіол. особливостей мікроценозу слиз. оболонок організму людини внаслідок дії різних чинників довкілля та розроблення методів їхньої корекції; вивчення епідеміол., клініч., імунол., біохім. особливостей туберкульозу при впровадженні ДОТС-стратегії та неспецифіч. захворювань легень; визначення екзо-, ендоген. факторів ризику та закономірностей зв'язку стану здоров'я населення з дією на організм антропоген. чинників; обґрунтування методол. підходів до нормування окремих хім. сполук та їхніх комбінацій у ґрунті, атмосфер. повітрі та водоймах; оптимізація методології сан.-епідеміол. експертизи хім. сировини та продукції, яку використовують у соц.-екон. сфері держави та протидія біотероризму. В НДІ функціонують 3 наук.-метод. центри: з вивчення проблем іксодових кліщ. бореліозів; кліщ. вірус. енцефаліту та природновогнещевих хвороб арбовірус. етіології; рикетсій. інфекцій. Як гол. наук. установа Держ. сан.-епідеміол. служби України з питань епідеміології туберкульозу (від 2004) координує розроблення нормат.-правових документів з епідеміології захворювання, надає консультативну та наук.-метод. допомогу закладам охорони здоров'я у вирішенні склад. питань. Перший дир. — С. Терехов (до 1941), нині — О. Тарасюк (від 2004).

Н. В. Сенюк

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Львівський науково-дослідний інститут епідеміології та гігієни / Н. В. Сенюк // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-59664>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).